kõrgemad kohhad oskada, sepärrast on nüüd sedda warro petud, et liñna kirriko tornide ja monne mu kõrge hone otsa pitknewardad on pandud seisma, et nende abbiga kirrikud ja muud teised sured honed kahjo eest warjata. Nisuggust pitknewarrast peab ka Olesweste kirriko torni otsa pandama, kui torn saab walmis sanud.

Kes jouaks kül keik need tullekahjud ülles arwata, mis maal siin ja seäl wannast on sündinud, ja igga aasta weel jubtuwad! Sõa aial ennemuiste on meie Ma kirrikud ennamiste puhhas ja sedda ennam kui üksford, ning ka mitto moisa ja külla ärrapõletud. Jummala tulloke taewast sõõb ka igga aasta siin ja seäl monne hone ärra; kolmas aasta wast käes, et pitkne Wirromaal liggistikko Simona ja Haljala kirriko tornid ja kirriko kattused põllema panni. Agga ka innimeste enneste sü läbbi sünnib igga aasta märkamatta paljo tullekahjosid, mis mitte nenda saaks ollema, kui ennam olleks holimist ja warrumist! Kas neid reesid ja tubbasid wähhä, mis wilja harrimisse ja mugi aial liakütmisse ja perotulle läbbi otsa lõpwad, et ehk põllewat peergo ahte sisse pistetakse, ehk et pahma ja õlgede sisse mahhakukkub, ehk et pero otsast süssi ehk terwe tungal mahhapillatakse, ilma surnuks tallamatta, ehk et peroga lakkas, reie al, lautas ja maial käiwad, kus tullega kartusseta ei woi käia! Kas pipudega wähhä kahjo tehtud! Monni rummal perrenaene, kui leibo teeb, pistab ikka weel ahjolua räästasse, ehk panneb räästa naale püsti, ilma sek kulamatta, kas ehk momi ellus süssi ehk tullesädde sallaja ragude wahhele jänud. Ellusaid süssi kantakse ikka weel sütusseks ülle oue ja perrest perresse, egga pandagi iggakord paia ehk ühhe mu kindla riista sisse. Reie, toa ja sauna ahjud ei wadeta mitte truiste läbbi, kas ehk wiggased on, egga woita õiete ärra; perotullega mitmes paikas ikka weel linno kolkiwad ja harriwad; lapsed jäwad ka tihti üksi koio, et polle wanna innimest keddagi neid keelmas ja karrista-